

עיו משפט

נר מצוה

בו א מיי פון הול' תמידן

ומוספין ה' י:

בו ב מיי פיר' עס ה' י:

בוו ב מיי פיר' עס ה' י:

בפ ב מיי פיר' מול':

משה'ק הלכה ה:

ג א מיי פיר' הול' תמידן

ומוספין ה' י ופיר' עס

גא ב מיי פון עס ה' י:

גב ד מיי פיר' עס ה' י:

גג א מיי עס פיר' ה' י:

א א מיי פיר' מול' משה'ק

הלכה י:

חורין ספי יאנוס רט

הדרן עלך פיר אלו

במחות נקמבחות

שהן שש מדבריות.

סהיפיו על זמנ תמורה שמו

מלצר שטעניטן עס חלקים

לאפוים נחמה וסויפו של

שני מנחון שהן שתי

איפות. שהאיפס עלן סאין.

והס עשרים עשרות

שהאיפס עפר עשרות

דמתיק (שמות טו) ויעשר

עשרית האיפס וגו' עשרה

לחמץ ועשרה למצה.

ליק מרקא נחמקס נמחות

והיין על זמנ תמורה שמו

מלות גלויות בשמן היו מין

לחם, ורקיען מלות משמים

בשמן היו שני מינין על מלה.

סלם מרכבת חלות גלויות

בשמן היו שלש מינין על

מלה מרכבת תמיה על חלות

לחם חמץ ורקיע וגו' מנג

מלה חמץ שמה שמה

נמין חמץ מנג שלש מינין

בשמה (שבויעות יט).

שיטה מקובצת

א א מיי פון מולחי' ג: אסאפ

אסאפא: א תרבת מצות

נמחק: ד: במדת עשרונן:

אן י שמעון כו, פרשי' דלא

פליג דלא יהודא להי' אלהתן

לאן כן נראה לו הירוש

השני דק ר' נפת קבועות

היו בבקשן וז לפעלה מוז

העליונה היתה גסה מכולן

ותחתונה היתה דקא מפנה

וכן כולן היו הולכות ודוקא

השניה דקא מן הראשונה

ורבלישית דקא מן השניה

ורביעית דקא מן השלישית

וכן כולם ונופל הקמח מוז

[לון] עד י"ג נפה ומה

ששאר בתחתונה מכולן י:

מפה יפה יפה: א: שתי

איפות. גליין ואי' וליפע

לחורה שתי איפות

ירושלמית כדאמר ב' י'

בכור דחמש סליעס דבכור

הוי (לפי' תחוספות)

יחיל רשאני חמור דגלי קרא

לחסיין על השקלים כרובתי

יחיו אבל גבי איפות לא

אשכח [קרא דנתן] רשות

לוסיף עילתן מן התורה

ולכן אנו ששערים למרת

מדבריות: א: עשרונן:

אן קרעין הערבות אור ר

נמחק:

עו:

שריבה במדת חלתן או שמיעט במדת חלתן כשרות הוין מלחם הפנים וחביתי כהן גדול' ויש אומרים אף דאחי

תורה וניירות. וז גירסת הקונטרס טעמא משום דנלחם הפנים תבניתן כתיב חוקה לעבד ונלחמי מודה כתיב מלות דנ"ו אכל בשאר

מנחות כתיב מל' ואפילו כתיב בזה

מלות דנ"ו גמר ממנחת מאפה

ונירות דכתיב שלמיו לרצות שלמי

נזר א ודבר תימה היאך יכול לכוין

בביתן שחיו שוות דלקמן דרש שמי

מדות (דף פ:): אמרינן דמחלקה

ציר: **כל** המנחות שריבה במדת

עשרונן או שמיעט במדת עשרונן

פסולות. פירש בקונטרס גלשון אמר

משום דכשריבה הוה קומץ א נקמץ מן

המ' הימר וגמלא שאין עשרון קומץ

והוה ליה קומץ חסר ואס מיעט במדת

עשרונות הוה לה מנחה חסירה וקשה

דלא אסיקנא בדיקומין רבה (לעיל

ד:): דקומץ דעמוה דכהן מלא

מילתא ואעשרון קא קמין ונראה

כלשון אחר שפירש דכתיב שלשה

עשרונים לפי שני עשרונים לחיל

ואס ריבה אר פיעט פסולות דגזירת

הכמוז היא ואסור לשנומו:

ברקה בגסה ברקה בגסה. מניא

בסופסתא העומר הוה

מניפו דנ"ג נפות שמי הלחם דנ"ג

לחם הפנים דנ"א דדקה בגסה דדקה

שמה קולטת את הסולת בגסה שמה

קולטת את הסוכין רבי שמעון בן

אלעזר אומר י"ג נפות היו זו על

גבי זו והסתמוה שבכולן עשויי שמה

קולטת את הסולת:

הדרן עלך אלו מנחות

התורה היתה באה חמש אין ירושלמיות שהן שש

מדבריות. כמו שהסיפו על הסאה

שמות כך הסיפו על האיפה שמות

א לעיל' קיס לן גס עכשיו איפה שלש

סאין וא"ת י אמר רחמנא עשרון נזיל

במר השמא כלאשכחן גבי חמש סליעס

של בן צפ' י'ס בכור (בסורות ג.) במר

דלוסיפו עלייהו ויש לומר דשמי הסס

דגלי קרא כדדרשין מדכתיב יהיה:

והשקל

סולת ואפית אותה מלמד שנקחת סולת ומנין שאפילו חישין תלמוד לומר

ולקחת מ"מ יכול אף בשאר מנחות בן תלמוד לומר אותה מפני א החיסחון

(אמר רבי אלעזר) מאי מפני א החיסחון אמר רבי אלעזר א התורה חסה

על ממונן של ישראל הויא רמיזא דכתיב א השקית את העדה ואת בעירם:

הדרן עלך אלו מנחות נקמצות

אלו מנחות נקמצות פרק שביעי מנחות

דאמר כי האי טנא דמניא כו'. ואיזו שמואל סבר ליה כמ"ק דלמך חוין מלחם הפנים ותביתן אכל לחמי מודה וניירות כשרות: **מנחה מאפס.** שדינה להיות י מלות: **מלס כתיב.** חסר יו"ו: **והא נבי לחמי מודה דכתיב מלס.** ככל מין ואמר רב טובי כו': **הוא.** דרב טובי דלמך אף על גב דכתיב מלות פליגא דאדב הונא: **מתני' העומר.** דלוקחן שלשה סאין היו מניפין עד

שהיה עומד על עשרון: **גב' מאי טעמא.**

בא משלשא סאין: **כיון דמחדש אתי.** שרש

בו סוכין יותר מיבשין וטעורין נמי יבי בזהן

סוכין יותר מבחטיטין: **לחם הפנים כ"ד**

עשרונים. דכתיב (ויקרא מד) שמי עשרונים

יהיה החלה האחת: **עשרה כנדה**

א עשרונים. עששה העשרון גדוש: **או**

שמיעט. שמתקן העשרון יותר מדלי עד

שהסך: **ריבב כנדה סלסון.** א סאין

שמי הלחם שנאין מג' סאין ולחם הפנים

שנלחם מכי"ד סאין קמח ומניפין אוחם

לעשרונים סלם וכיון העומר שהיה בא

מג' סאין נקצר לגדור ד' סאין או של

קצר לו אלא ב' סאין: **כשרה.** ונבלד

שהא העשרון הסלסון: **מתני' העומר**

היה מנופס בנ"ג נפס. הלכה למשה

מסיני: **שנלחמ ולקחם סלם ואפיס אופס**

וגו' שפסא מנופס כל לורכס. א סאה

סלם כדורה בשעת אפיס: **גב' סנו**

רננן. כיצד היה מנופס בנ"ג נפות:

דקס כנסא. דשמי נפות היו בתקש

אחת דקה ואחת גסה שקריין קליי"ר

ותבמילה היו מניפין דקס ויהיה קולטת

הסלם והסוכין והיה הקמח הולך לעבר

הנפה כמנהג גרוסות ואח"כ עמטין

אותו בגסה שקולטת הסוכין שנשמירו

בסלם והגרוסות הסלם קרעין שנמנו הסלם

נעשה היה הולך לעבר הנפה ואחר כך

חורטין ומניפין דקסא ובגסה וכן חורטין

חיללה עד שהא מנופס שלש פעמים

ונלכד שלא ישימיר מן הקמח ומן הסוכין עס

הסלם וחורטין ומניפין קרעין א והגרסות

והיון סלם: **רבי שמעון אומר.** א היו

עושין כמו שאמרת דדקה בגסה אלא י"ג

נפות היו בתקש ד' לו תלעלה מו' לו אחת

עבה מתבחרתה עלייהו קמחא קולטת

סוכין שהיא היתה גסה שנכולן ולא היתה

קולטת סלם סוכין והיו הקמח והסלם הולכין

לעבר הנפס וזוהי וזוהי הקמח והסלם

בתחתונה דדקה הימנה והיא היתה קולטת

הקרעין סלם ויתקמח הולך לעבר הנפה

וזוהי היה חורט ויתמן קמחא דדקה הימנה

כדי שלא ישימיר מן הקמח ומן הסוכין

בסלם כלל שמהא סלם כדורה: **תלמוד**

לומר ולקחם סלם מוסס. ונלכד שמהא

זו סלם כדורה בשעת אפיסי: **יכול אף**

בשאר מנחות. כן. שהיו נקמות נמי

חטיין: **תלמוד לומר אופס.** אותה נקמת

במטיס ואין אחרת נקמת חטיין: **לפי**

שחפסה טורס על מנופס על ישיאל. לפי

שלחם הפנים הס כ"ד עשרונות ולפי

שהן ככל שזת ושזת ועוליס לדבר גדול

הומר לקטעון מה חטיטין כדי שיבא לחס

בזול יותר משאס היו לוקטין סלם מן

המגר שהקוה סלם קויה אותה ביוקר אכל

שאר מנחות שהן דבר מועט ואין בזות

מדיר לא חוקרין לקטת כי אס סלם:

הדרן עלך אלו מנחות

התורה. שכן **שש מדבריות.** דלילו אסא

ירושלמית היתה ימיהי על של

מדבר שמות ואותן א) [משנ] שש מדבריות

י עשרונים ב)אפה וז' איפות כ' כי עשרונות:

לחמי מודה כתיב מלס. מל' א מיי פון מולחי' ג: אסאפ

אסאפא: א תרבת מצות

נמחק: ד: במדת עשרונן:

אן י שמעון כו, פרשי' דלא

פליג דלא יהודא להי' אלהתן

לאן כן נראה לו הירוש

השני דק ר' נפת קבועות

היו בבקשן וז לפעלה מוז

העליונה היתה גסה מכולן

ותחתונה היתה דקא מפנה

וכן כולן היו הולכות ודוקא

השניה דקא מן הראשונה

ורביעית דקא מן השלישית

וכן כולם ונופל הקמח מוז

[לון] עד י"ג נפה ומה

ששאר בתחתונה מכולן י:

מפה יפה יפה: א: שתי

איפות. גליין ואי' וליפע

לחורה שתי איפות

ירושלמית כדאמר ב' י'

בכור דחמש סליעס דבכור

הוי (לפי' תחוספות)

יחיל רשאני חמור דגלי קרא

לחסיין על השקלים כרובתי

יחיו אבל גבי איפות לא

אשכח [קרא דנתן] רשות

לוסיף עילתן מן התורה

ולכן אנו ששערים למרת

מדבריות: א: עשרונן:

אן קרעין הערבות אור ר

נמחק:

מסורת הש"ס

א א מיי פון מולחי' ג: אסאפ

אסאפא: א תרבת מצות

נמחק: ד: במדת עשרונן:

אן י שמעון כו, פרשי' דלא

פליג דלא יהודא להי' אלהתן

לאן כן נראה לו הירוש

השני דק ר' נפת קבועות

היו בבקשן וז לפעלה מוז

העליונה היתה גסה מכולן

ותחתונה היתה דקא מפנה

וכן כולן היו הולכות ודוקא

השניה דקא מן הראשונה

ורביעית דקא מן השלישית

וכן כולם ונופל הקמח מוז

[לון] עד י"ג נפה ומה

ששאר בתחתונה מכולן י:

מפה יפה יפה: א: שתי

איפות. גליין ואי' וליפע

לחורה שתי איפות

ירושלמית כדאמר ב' י